

huế buồn chi

Huế buồn chi, Huế không vui
Huế ở lại Huế tui đoạn đàn
o đau sương khói một mình
tui đi ray rứt Nội thành tái tê
Huế buồn chi, tội rứa thê
tình xưa nghĩa cũ ngó về tựa nương
Huế ơi mộng tới đường trường
Kim Luông Vĩ Dạ dòng Hương có còn
trèo tình lên núi mà thương
cỏ cây chất ngất phố phường ở mô
Huế chừ cách mấy triệu o
mưa qua cửa Thượng chiều co bến Thừa.

nắng qua đò

Thừa em chút nắng trên đò
tan sông giờ cũng ốm o gầy mòn.

khi về vĩ dạ

Anh về lạ cảnh lạ đời
hoa soan đầu ngõ nhớ cười sau lưng
hồn hoang xác lú ngập ngừng
tự nhiên anh đứng lạ lòng trông anh
ngó tường vôi cũ rêu xanh
trời ơi giọt nắng vàng hanh nỗi buồn
em xa từ độ má hường
hồn nhiên giờ cũng xót buong tay người
anh về gọi những ngày vui
mà con sáo nhỏ ngậm ngùi qua sông
đâu rồi dáng liễu tường đông
hiên anh dột nát mối bồng nhện giăng
anh về ngõ có vàng trắng
ngõ đâu hiu hắt bến giang chập chùng
chiều hôm sóng vỗ mịt mùng
chôn chân anh đứng giữa trùng vây xưa
phải rồi trăm chuyến đò đưa
cầm như sông nước tóc hờ hững trôi
ngồi trên phiến đá xưa ngồi
nghe hơi thấm lạnh vô hồi xót xa
anh về đặng bóng chiều xa
nhứ da em trắng, hiền và mất trong.

một vai huế

Thấy lạnh một bên vai
mới hay đời hụt hẫng
thiếu tóc em gói dài
thiếu cả đời quanh, quẩn.

thổ âm

lâu lắm không hề nghe thổ âm
răng, rứa, chừ, mô cũng lạ dần
giọng treo trên núi hồn xiêu lạc
giọng bỏ về nơi chốn tị trần.

h o à n g x u â n s o n